

מכות ברגליים אבל מהר מאד הם לומדים להבין שיסוס זה לא מכוננת שלחצים על הגז ותואר מגביר מהירות.

שכאן אתה עולה על הסוס, אתה מרגיש שכאן אתה הוא הבוס, מוסיף פרופסור ירמיהו יובל, הנהג לרכב לפחות פעמיים בשבוע ואף מביא איתו את בנו שלמד את רזי הרכיבה באופן מיקצועי. כדי שהבן יאדם יוכל לשלוט בבהמה, צריך ללמדו להכיר אותה. אבל אם הסוס מרגיש שהרוכב חלש, לוקח לו מעט מאד זמן להסוך את היצרות, ובמקום שאתה תרכב על הסוס הסוס הוכס עליך. כשיודעים את המלאכה, והלי הרגשה הנדרשת, הרוץ מההנהג גם ספורט מצויץ. היית שהי רכיבה מפעילה את כל שרירי הגוף.

900 לירות

חודש

רוב ותיקי המחוקק סוס פרטי במקום הוא איש הספורט וטוטו עמנו שקלי גיק. "למה קניתי סוס?" שואל עמנו, המ שוב בעצמו: "כי רציתי שהסוס יהיה רק שלי, שאוכל לרכב עליו מתי שאני רוצה בלי שזה יעלה לי כסף. אני בא כל יום לרכיבה במשך שעתים-שלוש, הוסס שלי הוא נפשיה נהדרת וחורר הביתה."

ולכל המתעניינים במחירו של תענוג השלוה ה"ל הבק, סוסו של עמנו נרכש תמורת 5000 ל"י, ולמרות שהיא ממוצא ערבי גיועני, זכה בשם האנגליסטי "פרי רי", כדי לשמור על אווירת המקום. את זקת הסוס בפנסיון עלה 900 לירות לחודש והדבר כולל לינה באורווה נפרדת. פנסיון מלא, רחיצה וכל הטיפולים הרפואיים פלוס מיספוא כדי המלך זמים חופשי. השוכר לציין זה, שמיספר המקומות מגובל, ואור וות המלכים מספקות יחס מלכותי לתריסר בהמות טאטוטרות בלבד. מוציאים בעלותה הבלעדית של ברברה ומשמשים למטרות שונות. שאור (צל), למשל, הוא סוס המיועד לאימונים. קינג, לעומתו, מיועד לרופאים מתחילים כי הוא שקט וממושך מעט. "וינג" (רחח) נהדר לרכיבת מהירות וכי.

אבל "קשה היום למצוא סוסים טובים בישראל", קובעת ברברה הדי-משמעת. "בדרך-כלל אני קונה את הסוסים מאנשים פרטיים, ומאמנת אותם, מחזירי של סוס טוב מגיע היום ל-13 אלף לירות, מחירי שיא שעלה בשנים האחרונות פי-שלושה ולפי הקצב הזה אני חושבת שישלח לי להתחיל לייבא לארץ סוסים אנגלים, שהם כידוע כבדים יותר, גדולים וכמוני יפים יותר בהשוואה לסוסים הערבים הר מצויים בארץ. ומי שמבקש להצטייד בסוס רצוי שיבדוק את נפיות הדגליים, את הקרסול, את המוג, אם הוא מתעור או רוע. שיראה איך הוא מגיב ומתנהג אם הוא יפה, אבל זו כבר שאלה של טעם. השיטה הבדוקה ביותר לדעת אם הסוס טוב היא, כמו בכל דבר, להסתייע במאומה לסוסים העזר דייאגנוזה לסוס, כמו למכוננת חד-שה.

750 לירות

וסימפטיה

כמה עולה תענוג הרכיבה לדלפונים שיום אינה משגת להחזיק סוס פרטי? הבק, חצי שעת רכיבה, שזה בדרך-כלל זמן סביר, עולה 15 לירות וקורסירי-רכיבה בקבלנות, הכולל 60 שעורים, עולה 750 לירות, כולל מס ערך מוסף. סימפטיה אור-דה-אור, וכרגע לומדים אצל ברברה 45 תלמידים, כשאת השעור הראשון היא מעניקה כבר וכשי בבורק, שעת הרכיבה המדעננת והבריאה ביותר.

בשביל הסוסים מוכנה בחברה לוותר אפילו על בעלה הנוסע מדי שלושה שבועות על קו ישראל-מינצ'סטר, שם מרוכזים עיסקי הנעילים שלו. אגמרת ברברה: "בעלי לא מוכן להיפרד מהעסק שלו ואני לא מוכנה להיפרד מהסוסים שלו. לכל אחד מאיתנו יש התחבובת שלו, שלושת הילדים נמצאים כעת איתו בחופשה ואני נשארת בישראל. בשבילי כל יום כאן זה חופשה נהדרת.

הקלוב הזה הוא הדבר היפה ביותר שעשיתי בחיי. החלטתי להישאר בישראל, להחזיר את ספורט הרכיבה יתור ויתור. על רכיבה לאורך הוץ הים בליל ירח מלא אני לא מוכנה לוותר בעד שום הון ושבועים."

מדי כמה דקות, כאשר נחה עליו הרוח, היה פותח את השער ואמר לאחד השוטר רים השלומיאליים שהוצבו בחוץ את מי להכניס. הוא היה מורה באצבע, והמאר שר התורן היה נחלץ מהדחוק ואץ פני-מה מתנשף ומיוזע.

תיירים אמריקאים שנקלעו למהומה עמדו פנימה. "אפילו שומרו של הנשיא גימי קארטר לא מתנהגים בנוקשות כזו", העיר אחד מהם והוסיף: "אצלנו באמריקה יש מיליונים רבים בכל אירוע פומי, ביי ורבים מהם פסיכופטים ורוצחים בכוח."

המאשרים שזוהרו להיכנס עלו במדרגות אל הטרקלין שבו ישב בנין. אחרים הסתפקו בברכה. אחרי תפילה קצרה החלה התנועה החוצה. הגורילות זירזו את היוצאים בקריאות שלעיתים אף לוו בדחיפות. בשער עמד זוג תיירים מבלגיה, נותר להם עוד יום שהייה אחד בישראל והם קיוו לראות את מנחם בגין מקרוב ולומר לשם כך באו במיוחד מתל-אביב, אלא שהם לא הצליחו לשכנע את הגורילה שבשער, בחור צעיר, נמוך וממושקף להכניסם. כל ההסברים נתקלו בקיר אטום והם פנו ללכת - נזעמים והמומים ממה ושראו עיניהם.

בחר צעיר ששירת בעבר כקצין ביטחון באל-על ומאוחר יותר כגורילה של דיון היה במקום, והיטיב להסביר את התופעה באורו: "המיד היו בינינו כאלה ששמחו לתת פרוקן לכל מיני יצורים ורגשות שקיננו בהם. והתפקיד סיפק להם כך נהגו לכך, כך קרה שתמיד אלה היו נשארים, וממשיכים בתפקיד, והטובים ידעו מה סיימו את תפקידם ופרשו."

"הבדיחה הנפוצה אצלנו ביחידה", המ שר הצעיר, "היא שגם המתנהגים שנדרים בקים לכיסאותיהם וגם אותם אנשי-ביטחון ניצחיים שאינם יכולים להיפרד מהתפקיד. הם ביחד המישקע שמחזיק את המדינה."

במשך חודשים רבים עקבו אנשי יחידת-המודיעין של הממשלה אחר ארנסט לייזרוביץ, המכונה "הבלגי", ואחר זמן גוטוורט, שנחשדו בעיסוק בדולרים שחורים בקנה-מידה גדול. לייזרוביץ היה אזרח בלגי, נסע במכונית עם מספר זר והיה במעמד של תייר. גוטוורט הגיע ארצה עם אשתו וילדיו, ביקש להיות תושב קבוע בישראל. הוא בן למשפחה נתן גוטוורט, מגדולי היהלומנים בעולם ושלחם עסקים רבים בישראל כמו, למשל, הבעלות על סוכנות פולקטוואנג.

לייזרוביץ וגוטוורט נהגו להיפגש עם כמה ישראלים, ביניהם אחד המכונה בפי "ההודי". השוטרים רשמו לפניהם כי לייזרוביץ נוסע לעיתים תכופות להו"ל וכי הוא עוסק ביבוא אבני-חן בקנה-מידה מקבל לייזרוביץ באוצר העלו, כי מדי הודש בתיקף של 300 עד 400 אלף דולר, ולי עיתים גם יותר. עיקובים העלו כי לייזרוביץ גוטוורט מוכרים דולרים בשוק הי שחור בסדר ובאופן שיטתי.

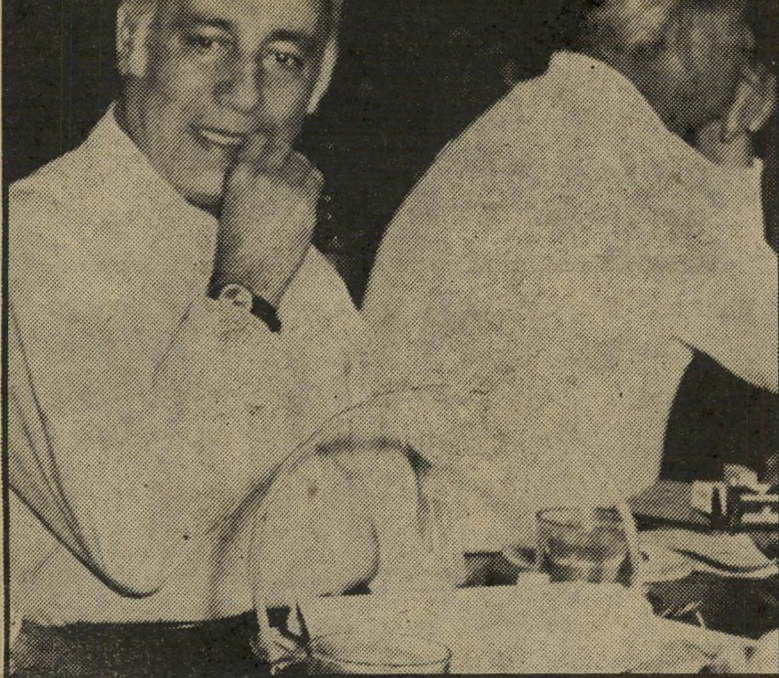
לבסוף פקעה סבלנות השוטרים, ושלא הבינו את מהות הפעילות ועצרו את כל החבורה עת עסקה בסחר בדולרים במרי-כזה אשר בקפה רוול בתל-אביב. גוטוורט מילא פיו מים ולא היה מוכן לחמו דבר. "ההודי" אף הוא סירב לדבר. בדיקת חשבון-ההבנק שלו העלתה, כי מדי הודש הוא מוחש 40 אלף לירות במזומן. הקיורות נמצאות הוציא ממנו הודעה כי הוא מעיביר סכום זה לשותפו, "ההודי". השוטרים חשדו כי משהו גדול מתרקם והמשיכו לחקור עליו, ולבסוף הודעה כי הכסף נועד לשחוד שני אנשי-מכס ש, "ההודי" מכיר, כדי שיאפשרו את עיסוק אבני-החן.

כיוון שהעולה החשד כי שחודו אנשי-מכס, הגבירו השוטרים את מאמצי החקירה ולבסוף סיפר להם לייזרוביץ את הסיפור המלא. עד שסיפר אודותו לא הבינו אף טובי השוטרים מה קרה, ומה הקשר שבין יבוא חוקי וכשר לא אבני-חן לבין מכירת דולרים בשוק השחור.

תרמית פשוטה

וגאונית I

רארנסט לייזרוביץ אה בבלגיה, סוחר באבני-חן. אחת לחודש מגיש ארנסט לייזרוביץ בקשה רשמית להקי צבת של 300 עד 500 אלף דולר ליבוא אבני-חן גולמיות. הוא מסר את כתובת התברה ושלו אחיו בבלגיה כמוכרת האבני-חן, ואחרי אישור רישמי של האוצר היה בנק ישראלי מעביר את הסכום ל-החברה של אחיו בבלגיה. האנח היה שולח את אבני-החן ובהוא, הארנסט לייזרוביץ היה מוציא אותן באופן רישמי וכשר, אחי-כך היה ארנסט לייזרוביץ לוקח את הבלת אבני-החן ושקבל, טס לבלגיה, מוסר את האבנים ואחיו ומקבל את הדרי לדים שהגיעו בהעברה ובנקאית רגילה. היה חוזר ארצה, מוכר את הדולרים בשוק השחור ומרוויח לירה עד לירה וחצי ועל כל דולר שמכר, אחי-כך היה מגיש שוב

יעקובי'ה כהן (מימין) כסף טעודי

בקשה לרכישת אבני-חן, ובנק ישראלי היה מעביר סכום נוסף של דולרים לחשי-בון של אחיו בבלגיה, ששלח ארצה אותו אבני-החן עצמו.

כך הם פעלו במשך כמעט שלוש שנים, בהוציאם במימיה מאוצר המדינה, בצורה חוקית, כ-300 אלף דולר לחודש התרוויחו כ-300 אלף לירות נקי לחודש על העיסקה הפשוטה.

השוטרים נדהמו מול המירמה הגאונית שאין למעשה כל אפשרות לתופסה, שהי אין כל מעקב אחר יבוא אבני-החן או יהלומים, ואם אלה עוברים עיבוד ויצוא או מחזוריים לחו"ל כדי שישלחו שוב ושוב לישראל, נותרה לפני השוטרים הבעיה של שיחוד אנשי המכס. דבר זה ניראה תמוה ובעיניהם, כי לא הבינו מדוע יש צורך לשחד אנשי מכס שהרי אין כל מכס על יבוא או יצוא של אבני-חן, ואין צורך בשום קשרים במכס לשם ביצוע העסקה.

אחרי לחצים רבים הסכים "ההודי" ל-הודות כי לא שיחד אף איש-מכס אחד. לדבריו בא אליו לייזרוביץ והציע לו להי יות שותף בעסקה, לחלק נאה אם יטביח את שיתוף-הפעולה של המכס. לייזרוביץ פשוט לא ידע את החוק, וחשב כי בלי שיתוף-פעולה של המכס העסקה לא תצי-לח. "ההודי" בודק ומצא כי אין כל צורך בשוחד, אך אם היה מגלה זאת ללייזרוביץ, לא היה צורך בו. הוא סיפר כי מצא שני עובדי-מכס בכיורים שתסכמו לשחף פעולה תמורת 40 אלף לירות לחודש, וכך קיבל מלייזרוביץ מדי חודש 40 אלף לירות כדי לשחד את המכס, שישלשן לכיסו בתוספת סכומים נאים נוספים ש-קיבל מלייזרוביץ על חלקו בעסקה.

כאשר פיענחו אנשי-הממשלה את תרמית אמר להם לייזרוביץ כי אם לא יעמידוהו לדין ימסור להם על מקרים רבים נוספים סאלה בבורסת היהלומים. הוא החל מספר להם כיצד פועלת למעשה תשיית היהלומים הישראליה, ומסר שמות ונתיבות של רבים הנהוגים כמותו, מרמים את אוצר המדינה בעשרות מיליוני דור לרים מדי שנה. אנשי המשרה העבירו את ההצעה לפרקליטות, וזו אמורה לתת החלטה בעניין בימים אלה.

תרמית פשוטה

וגאונית II

אולם כל מי שמכיר את הבעשה ביי לייזרוביץ אין כל חשש. חלקם ישל היה לומנים נהגו להפקיד בשיטותיהם כמה פע-מים אותה תפילת יהלומים בכמה בנקים, לקבל עליה מימון כנאילו לשם עיבוד כאשר הבנק לא יודע כי גם האחר כבר הילווה כנגד אותה תפילה. התהליך פשוט: היהלומן מקבל מן הבנק הלוואה לרכישת תפילה בחו"ל. עם הגיעה ארצה היא משועבדת לבנק והא היהלומן משחזרה מן הבנק לצורכי עיבוד, מוסר תמורתה פתק עם חתימה. עתה הוא יכול לקחת את התפילה, ללכת לבנק ואשר, לקבל עד